

ภาพ
เข้าใจง่าย

ซีรีส์สนุกจนตาสว่าง

จดหมายเหตุสามทัก

คำ
สาบาน
ใน
สวนท้อ

วูย

เยื่อน
กระท่อม
สาม
ครา

ศึก
เช็กเพ็ก

แม้พวกเรา
จะไม่ได้เกิด

ในวัน เดือน ปี

เดียวกัน

แต่จะวอดตาย

ในวัน เดือน ปี

เดียวกัน

อาจารย์ภาควิชาอักษรศาสตร์
มหาวิทยาลัยวาเซดะ
วาทนาเบะ โยชิโระ
เรียบเรียง

ชิมิตะ มุกุ
เขียน

หลัง
น้ำตา
ฆ่า
ม้าเจ็ก

กบฏ
โพก
ผ้า
เหลือง

ศึก
เกเต้ง

ง่อ

จัก

มหากาพย์เรื่องราวของเหล่าวีรบุรุษ
ที่เปี่ยมด้วยปัญญา ความกล้าหาญ และ
ความฝันยิ่งใหญ่!

ภาพ
เข้าใจง่าย

ซีรีส์สนุกจนตาสว่าง

จดหมายเหตุสามก๊ก

อาจารย์ภาควิชาอักษรศาสตร์
มหาวิทยาลัยวาเซดะ

วาตานาเบะ โยชิโระ

เรียบเรียง

ชิมิตะ มุกุ
เขียน

วู

แม้พวกเรา
จะไม่ได้เกิด
ในวัน เดือน ปี
เดียวกัน

แต่จะขอตาย
ในวัน เดือน ปี
เดียวกัน

ง่อ

จ๊ก

สุขภาพใจ

คลิกสั่งซื้อได้ที่

@booktime

บทนำ

เมื่อประมาณ 1,800 ปีมาแล้ว ประเทศจีนเข้าสู่ยุคแห่งความปั่นป่วน ราชวงศ์ฮั่นที่สืบทอดมายาวนานร่วม 400 ปีกำลังเสื่อมทรามลงเนื่องจากกบฏโพกผ้าเหลือง พระเจ้าเหียนเต๋ ฮ่งเต๋ องค์สุดท้ายของราชวงศ์ฮั่นที่ได้รับการคำจูนจากโจโฉ ก็กำลังจะถึงคราวสิ้นสุดด้วยน้ำมือของโจโฉเอง ในปี ค.ศ. 200 โจโฉพิชิตอ้วนเสี้ยว คู่แข่งที่ทรงอำนาจที่สุดในการศึกที่สมรภูมิกัวตอ และเมื่อเขาครองแผ่นดินจีนตอนเหนือได้ ก็มุ่งหมายที่จะรวมแผ่นดินจีนเป็นหนึ่งเดียว

ผู้ที่ออกตัวปกป้องการสืบอำนาจราชวงศ์ฮั่นอันโจโฉประสงค์ที่จะกำจัดนั้น ก็คือเล่าปี่ ผู้ประกาศตนเป็นเชื้อสายแห่งราชวงศ์ฮั่น โดยมีขุนพลสามคนคือกวนอู เตียวหุย และจูล่ง พร้อมด้วยลูกดลเสีย ซึ่งเป็นที่รู้จักทั่วไปในชื่อขงเบ้ง ช่วยกันผลักดันให้เล่าปี่ที่เคยเป็นเพียงคนทอเสื้อและสานรองเท้าขายขึ้นมาเป็นฮ่องเต้แห่งรัฐจ๊ก (จ๊กก๊ก) ชื่ออย่างเป็นทางการของรัฐจ๊กก็คือ “ฮั่น” หรือ “จี้ฮั่น” (季漢) ซึ่งตัว “จี้” นั้นหมายถึงลูกคนสุดท้าย จึงเท่ากับว่ารัฐของเล่าปี่นั้นเป็นรัฐเพื่อสืบสานราชวงศ์ฮั่น

สาเหตุที่โจโฉไม่อาจจะรวมแผ่นดินจีนเป็นหนึ่งเดียวกันได้นั้น ก็เพราะปราชัยให้กับจิวยี่ นายทหารของซุนกวนในการรบที่สมรภูมิเซ็กเพ็ก (ผาแดง) ในปี ค.ศ. 208 แผ่นดินจีนจึงได้แบ่งแยกเป็นสามเส้ากลายเป็นยุคสามก๊ก อันมีรัฐอูย (อูยก๊ก) ซึ่งก่อตั้งโดยโจผี บุตรชายของโจโฉ รัฐจ๊กของเล่าปี่ และรัฐจู่ (จู่ก๊ก) ของซุนกวน

หนังสือ “จดหมายเหตุสามก๊ก” (三國志, ซานกั๋วจื่อ) ที่เขียนโดยเฉินโชว (ตันซิว) นั้นระบุให้รัฐอูยเป็นรัฐบาลอันชอบธรรม ขณะที่หนังสือ “นิยายพงศาวดารสามก๊ก” (三國志演義, ซานกั๋วจื่อเหยียนอี้) ซึ่งถูกแต่งขึ้นในยุคแห่งสำนักปรัชญาการเมืองจูซี (สำนักขงจื๊อใหม่) นั้นให้รัฐจ๊กเป็นรัฐบาลอันชอบธรรม ซึ่งความแตกต่างของหนังสือสองเล่มนี้เกิดจากมุมมองด้านความชอบธรรมที่แตกต่างกัน

เรื่องสามก๊กที่แพร่หลายอยู่ในญี่ปุ่น อาทิ “ซันโคคุชิ” (จดหมายเหตุสามก๊ก) ของ โยชิการะ เอย์จิ มีพื้นฐานมาจาก “นิยายพงศาวดารสามก๊ก” ซึ่งนิยายเรื่องนี้ถูกเรียบเรียงขึ้นโดย หลอ ก้วนจง (ล่อ กวนตง) ในช่วงปลายราชวงศ์หยวนและต้นราชวงศ์หมิง เป็นผลงานที่นำเอา ตำนาน นิทาน ละคร หรือเรื่องเล่าต่างๆ ผสมผสานเข้าไปในเรื่องจริงในประวัติศาสตร์

จาง เสวียเจิง (章学诚) นักปราชญ์ในสมัยราชวงศ์ชิงได้วิจารณ์หนังสือ “นิยาย พงศาวดารสามก๊ก” ไว้ว่า “จริงเจ็ดส่วน เท็จสามส่วน” ซึ่งนิยายเรื่องนี้ได้ใช้เรื่องเสริมแต่ง สามส่วนนั้นเพื่อการเชิดชูจักกั กุ๊กตเหลียง ผู้ได้รับบทกุนซื่ออัจฉริยะ และกวนอู ผู้ถูกบูชาขึ้น เป็นเทพของลัทธิเต๋า จึงเป็นที่กังขาว่าคำบรรยายเหล่านั้นจะเป็นเพียงแค่การเสริมแต่งดัดแปลง หรือเปล่า

หนังสือเล่มนี้เป็นการรวบรวมเรื่องราวของบันทึกสามก๊กโดยใช้หนังสือ “นิยาย พงศาวดารสามก๊ก” เป็นฐาน โดยประสงค์จะอาศัยท่วงทำนองโบราณสร้างความเพลิดเพลินใน การอ่านสามก๊กให้กับท่านผู้อ่าน

มณฑลลังของ “สามก๊ก” นั้น อยู่ที่วิถีชีวิตของผู้คน ญี่ปุ่นในปัจจุบันถูกรอบคลุมด้วย ความรู้สึกตื้นตัน ชบเซาทั้งด้านเศรษฐกิจและการเมือง ส่งผลอย่างใหญ่หลวงต่อโลกทัศน์ที่เคยมี ในเวลาเช่นนี้ การเรียนรู้จาก “สามก๊ก” ว่าเหล่าผู้คนในครั้งกระโน้นฝ่าฟันผ่านยุคสมัยไปด้วยวิถีใด ก็อาจจะเป็นหนึ่งวิธีที่น่านำมาลองใช้ได้เช่นกัน

กรกฎาคม 2019

วาตานาเบะ โยชิฮิโระ

ซีรีส์สนุกจนตาสว่าง ภาพเข้าใจง่าย จดหมายเหตุ**สามก๊ก**

สารบัญ

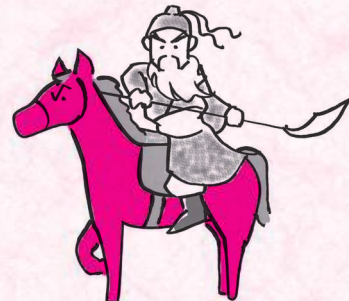
บทนำ 2

บทที่ 1

ตำนานแห่ง “นิยายพงศาวดารสามก๊ก”

- 1 ยุคอันตะวันออกที่ฟอนพะ ก่อเกิด “กบฏโพกผ้าเหลือง”
ราชสำนักกร่อนร่นขอความช่วยเหลือจากกองกำลังอาสา..... 10
- 2 เล่าปี่ กวนอู เตียวหุยออกโรง
ร่วมสถาบันเป็นพี่น้องในสวนท้อ 12
- 3 เล่าปี่สร้างผลงานแรกปราบโจรโพกผ้าเหลือง
โจโฉ - อนาคตศัตรูคู่อาฆาตปรากฏกายอย่างองอาจ..... 14
- 4 “กบฏโพกผ้าเหลือง” ถูกปราบปราม ราชสำนักฮั่นอันเหลวแหลก
เปิดเวทีให้กับเหล่าวีรบุรุษช่วงชิงอำนาจ 16
- 5 เตียวหุยเขียนเจ้าพนักงานตรวจการ ทำให้พวกเล่าปี่
ต้องเตลิดหนี ฮั่นตะวันออกยิ่งจมดิ่งสู่ความเสื่อมสลาย
เพราะความบ้าอำนาจของเหล่าขันที..... 18
- 6 ไช่จิ้นถูกขันทีลวงไปฆ่า เปิดฉากตั้งโต๊ะขึ้นสู่อำนาจ 20
- 7 ตั้งโต๊ะเหลิงอำนาจปลดฮ่องเต้ลงจากบัลลังก์
ลิโป้ควงทวนกรีदनากำราบศัตรู 22
- 8 การปกครองสุดโหดของตั้งโต๊ะไม่มีที่พำจะยุติ
เหล่าขุนศึกกรวมตัวสร้าง “พันธมิตรต่อต้านตั้งโต๊ะ” 24

9	อ้วนเสี้ยวได้เป็นผู้นำพันธมิตรต่อต้านตั้งโต๊ะ กวนอูสังหารฮัวหยงที่ด่านกิสุยกวน	26
10	ตั้งโต๊ะปะทะพันธมิตรต่อต้านตั้งโต๊ะ ก่อเกิดศึก “ด่านเฮาโลกวน”	28
11	พันธมิตรต่อต้านตั้งโต๊ะแตกสลาย สุดท้ายปะทะกันเอง ซุนเกียนประมาทบุกเดี่ยวจนสิ้นชีพ	30
12	เตียวเสี้ยนยั่วยุตั้งโต๊ะและลิโป้ให้แตกคอกัน แม้สังหารตั้งโต๊ะได้ แต่อ้องอุ้นก็ถูกฆ่า	32
13	โจโฉสร้างกองทัพของตัวเองที่มณฑลเจงจิ๋ว อ้วนเสี้ยวได้ล้อมทลฮ้อป๊ก	34
14	เล่าปี่ได้รับมอบชีจิวจากโตเกี่ยม โจโฉคุ้มกันพระเจ้าเหี้ยนเต้กลับนครหลวง.....	36
15	ลิโป้ชิงมณฑลชีจิวของเล่าปี่ เล่าปี่หนีไปขอการคุ้มกันจากโจโฉ.....	38
16	อ้วนสุดหนุนหน้าประกาศตนเป็นฮ่องเต้ โจโฉจับลิโป้ได้ สั่งรัดคอประหาร	40
17	เล่าปี่หนีไปพึ่งอ้วนเสี้ยว กวนอูคุ้มกันสองพี่สะใภ้จ่านต้อโจโฉ	42
18	ในที่สุดโจโฉก็ทำศึกชี้ชะตากับอ้วนเสี้ยว เปิดศึกแรกที่ “เป่ะเป่”	44
19	บุนทิวติดกับ ถูกกวนอูสังหาร กวนอูล้างน้ำตาเมื่อได้รับจดหมายเล่าปี่	47
20	โจโฉกับอ้วนเสี้ยวใช้อาวุธชนิดใหม่ ปะทะเดือดชิงแผ่นดินใน “ศึกกัวต้อ”	49
21	ซุนเช็กสิ้นชีพ ซุนกวนสืบทอด อ้วนเสี้ยวฝืนสลาย โจโฉขยายอำนาจ	52
22	เล่าปี่หนีไปพึ่งเล่าเปียวที่เกงจิ๋ว โจโฉล้างตระกูลอ้วน ครองทั้งสี่มณฑลฮ้อป๊ก	54
23	เล่าปี่ “เยือนคารวะสามครา” เพื่อพบจูกัดเหลียง (ขงเบ้ง) ขงเบ้งเสนอแผน “แบ่งแผ่นดินเป็นสาม”.....	56
24	เล่าจ้องแห่งเกงจิ๋วสวามีภักดีโจโฉ เล่าปี่ฝาด่านสะพานเตี้ยงป็นหนีจากปากเสือ.....	58
25	ซุนกวนลี้เล็ดต่อการข่มขู่ของโจโฉ ด้วยลิ้นสามนิ้วของขงเบ้ง จิวยี่จึงตัดสินใจทำศึก	60

26	“ศึกเซ็กเพ็ก” 1 จิวยี่ระวางแผนการของขงเบ้ง มีจิตคิดกำจัด.....	62
27	“ศึกเซ็กเพ็ก” 2 ขงเบ้งใช้กลศึกพิสดารหนุ่ฟางยืมลูกเกาทัณฑ์นับแสนดอก.....	64
28	“ศึกเซ็กเพ็ก” 3 ขงเบ้งใช้วิชา “ฉีเหมินตุ้นเจีย” เรียกลมอาคเนย์สู่น้ำแยงซีเกียง	66
29	“ศึกเซ็กเพ็ก” 4 โจโฉย้อยยับที่เซ็กเพ็ก ขอเมตตาจากกวนอุบุนเส้นทางฮัวหยง	68
30	“ศึกเซ็กเพ็ก” 5 กวนอุบุนจัดความหมองใจ ปลอ่ยใจโฉด้วยคุณธรรม.....	70
31	จิวยี่ล้มป่วยถึงแก่กรรม มอบหมายเรื่องภายหลังให้โลซก โจโฉเปิดศึกกับม้าเฉียวที่ตงกวน.....	73
32	โจโฉรังเกียจเดียวสงจนเสียเอ็กจิ๋ว เล่าปี่ได้ที่ปักหลักในแดนจ๊ก (เสฉวน)	76
33	โจโฉกับขุนกวนเปิดศึกที่ปากน้ำยี่สุ แต่ต่างฝ่ายต่างต้องล่าถอย เล่าปี่เสียบังทองในศึกยึดเสฉวน.....	78
34	เล่าปี่โจมตียึดเมืองเซงโต๋แดนจ๊กได้สำเร็จ ม้าเฉียว - ขุนพลพายศึกสวามิภักดิ์ต่อเล่าปี่	80
35	โจโฉกับขุนกวนเปิดศึกหับป่า แต่ไม่รู้แพ้ชนะ เจี้ยนอันปีที่ยี่สิบเอ็ด โจโฉตั้งตนเป็นวุยอ่อง	82
36	สถานการณ์พลิกผันที่ฮันต่ง ฮองตงและเสียมหั่น ใช้ “แผนหลอกให้อีกheim” ทำลายทัพวุยก๊ก.....	84
37	ฮองตงสังหารแฮหัวเอียนที่เขาเตงกุนสัน เล่าปี่ได้ชัยชนะเหนือโจโฉ ตั้งตนเป็นฮันต่งอ่อง....	86
38	กวนอุบุนพิชิตฮวนเสียที่โจหยินรักซาอยู่ แต่หลงกลลิบอง ถูกสังหารที่เป็กเสีย.....	88
39	ในที่สุดโจโฉจอมโหดก็สิ้นอายุขัย เล่าปี่พ่ายศึกที่เมืองอิเหลง และเสียชีวิตที่เมืองเป็กเต้	90
40	ขงเบ้งพิชิตเบ้งเฮ็ก เผ่าม่านทางใต้ จากนั้นถวาย “ฎีกาออกศึก” กริฑาทัพพขึ้นเหนือ	94
41	ขงเบ้งหลังน้ำตาประหารม้าเจ็ก ขงเบ้งล่องลับในสนามรบที่ทุ่งอุ้งจิ้ง.....	96
42	แผ่นดินนั้นเมื่อรวมกันเป็นหนึ่งนานเข้าก็แตกแยก ครั้นแตกแยกนานเข้าก็รวมกันเป็นหนึ่ง	100

บทที่ 2

จาก “จดหมายเหตุสามก๊ก” เปลี่ยนรูปไปสู่ “นิยายพงศาวดารสามก๊ก”

เปรียบเทียบแผนที่ยุคสามก๊กกับแผนที่ประเทศจีนในปัจจุบัน	102
1 เริ่มต้นคือ “จดหมายเหตุสามก๊ก” โดยเฉินโช่ว บอกเล่าศึกระหว่างวุย จ๊ก และง่อก	104
2 ในประเทศจีนนั้น เป็นเรื่องปกติที่ราชวงศ์เก่าจะมอบอำนาจให้ราชวงศ์ใหม่จากการ “เปลี่ยนอาณัติ” (ปฏิวัติ).....	106
3 เฉินโช่วลำเอียง แอบหยอดความชอบธรรมให้กับจ๊กก๊กใน “จดหมายเหตุสามก๊ก”	108
4 แนวคิดใจใจจอมใจด จ๊กก๊กชอบธรรม เพิ่งเกิดมากขึ้นในสมัยจินตะวันออก	110
5 ผู้คนส่วนใหญ่รับรู้ “ตำนานสามก๊ก” ผ่านนักเล่าเรื่อง	112
6 โดยอาศัยเรื่องเล่า และ “นิทานเล่าสามก๊ก” เป็นฐาน จึงพัฒนามาเป็น “นิยายพงศาวดารสามก๊ก”	114
7 ด้วยแม่พิมพ์ไม่ทำให้เกิดความหลากหลาย จากฉบับหังจื้อ พัฒนามาเป็นฉบับเจี๋ยจิ้ง	116
8 เหมาจกั้งปรับปรุง “ฉบับหลี่จื๊อ” แล้ว “นิยายพงศาวดารสามก๊ก” ก็สำเร็จบริบูรณ์	118
9 ระบบราชการควรรู้ เพื่ออ่าน “นิยายพงศาวดารสามก๊ก”	120
10 ระบบแบ่งเขตปกครองควรรู้ เพื่ออ่าน “นิยายพงศาวดารสามก๊ก”	122
11 ระบบการทหารควรรู้ เพื่ออ่าน “นิยายพงศาวดารสามก๊ก”	124
12 เหล่าปัญญาชนมีชื่อ ตัวแปรสำคัญของอิทธิพลในยุคสามก๊ก	126

แนะนำบรรณาธิการเล่ม

วาดานาเบะ โยชิอิโระ

เกิดที่โตเกียวในปี 1962 สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาเอกด้านอักษรศาสตร์ สาขาประวัติศาสตร์และมานุษยวิทยาจากมหาวิทยาลัยชิบูยะ หลังจากทำงานเป็นศาสตราจารย์ในคณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยโตเกียว ปัจจุบันเป็นกรรมการและศาสตราจารย์ในสาขาวิชาวรรณคดีศิลปะและวิทยาศาสตร์ที่มหาวิทยาลัยวาเซดะ และยังเป็นประธาน Okuma Memorial Waseda Saga Academy ชำนาญในวรรณคดีจีนโบราณ และเป็นเลขาธิการใหญ่ของชมรมศึกษาสามก๊ก มีผลงานหนังสือมากมาย อาทิ “ลัทธิขงจื๊อกับประเทศจีน : ที่มาของแนวคิดประเพณีนิยมสองพันปี” “สามก๊ก : จากนวนิยายสู่ประวัติศาสตร์ และสู่ความจริงทางประวัติศาสตร์” “ไขปริศนาตำนานเว่ยจื้อหะจิน : อาณาจักรยามะไต้ ผ่านมุมมองของสามก๊ก” “อาณาจักรฮั่น - 400 ปีแห่งความรุ่งเรืองและล่มสลาย” “หวางหมั่ง - ความโดดเด่นของนักปฏิวัติ” “สามก๊ก - สิบสองศึกใหญ่ตัดสินชะตา” “แนวคิดในการรวมประเทศจีนและจักรพรรดิองค์แรก”

แนะนำผู้เขียน

ชิมิตะ มุกุ

เกิดที่ฮอกไกโด หลังจากทำงานกับบริษัทสื่อสิ่งพิมพ์ ก็ได้ก่อตั้งสำนักงานบรรณาธิการขึ้นในปี 2002 ทำงานเขียนหนังสือและเป็นบรรณาธิการ ครั้งที่ทำงานสื่อสิ่งพิมพ์นั้น เน้นทำงานในด้านเศรษฐศาสตร์การเมืองและประวัติศาสตร์องค์กรเป็นหลัก หลังจากออกมาทำงานอิสระก็หันมาเขียนหนังสือฟอกเกตนิกหรือ MOOK แนว Non - Fiction อาทิ ประวัติศาสตร์ สุขภาพ ฯลฯ ตลอดจนเขียนคอลัมน์และเป็นบรรณาธิการให้กับนิตยสารรายเดือน

ออกแบบเล่ม มุโรอิ อากิฮิโระ (studio EYE'S)

ร่วมงานบรรณาธิการเล่ม โยเนดะ มาซากิ (อีดีตติ้ง 100)

คำนำสำนักพิมพ์

สำหรับชาวจีน “สามก๊ก” นับเป็นวรรณกรรมอมตะที่ไม่เพียงถ่ายทอดกลยุทธ์การเมืองและศิลปะแห่งมิตรภาพและความขัดแย้ง แต่ยังเป็นคลังปัญญาที่สืบทอดมายาวนาน และชาวไทยให้ความสนใจศึกษาเพื่อความบันเทิงและเสริมปัญญามาโดยตลอด สำนักพิมพ์สุภาพใจเห็นคุณค่าและภาคภูมิใจที่มุ่งมั่นนำเสนอภูมิปัญญาตะวันออกมาอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะหนังสือ สามก๊ก ฉบับแปลใหม่ โดยวรรณไว พัทธินัย และผลงานอื่นในตระกูลสามก๊กที่เป็นที่รักของนักอ่านไทย

ความพิเศษของซีรีส์สนุกจนตาสว่าง จดหมายเหตสามก๊ก เล่มนี้ ยังได้รับเกียรติแปลจากภาษาญี่ปุ่นโดยคุณอิศเรศ ทองปัสโลว์ ผู้มีชื่อเสียงด้านงานแปลญี่ปุ่น ร่วมด้วยคุณนิพนธ์ วิประวิทย์ สดุดยอดพนันธุ์แห่งราชวงศ์จีน บรรณาธิการผู้ตรวจสอบข้อมูล เติมเต็มทั้งความถูกต้องและความเข้าใจเชิงลึก และคุณบุษรา เรืองไทย ที่ดูแลบรรทัดสุดท้ายอย่างรอบด้าน ซึ่งสำนักพิมพ์สุภาพใจขอขอบคุณทุกท่านอย่างสูงยิ่งที่ร่วมกันสร้างสรรค์ให้หนังสือเล่มนี้มีเนื้อหาปรากฏต่อผู้อ่านครบถ้วนและลุ่มลึกที่สุด

สำนักพิมพ์สุภาพใจชวนคุณผู้อ่านร่วมเดินทางบนจักรวาล “สามก๊ก” วรรณกรรมจีนอมตะอย่างเพลิดเพลินพร้อมได้ข้อคิดเพื่อดำเนินชีวิตสู่ความสุขและความสำเร็จ

ด้วยมิตรภาพจากใจ

สำนักพิมพ์สุภาพใจ

บทที่
1

ตำนาน
แห่ง
“นิยายพงศาวดาร
สามก๊ก”

曹魏

蜀漢

孫吳

ยุคอันตะวันออกที่ฟอนเฟะ ก่อเกิด “กบฏโพกผ้าเหลือง” ราชสำนักร้อนรนขอความช่วยเหลือ จากกองกำลังอาสา

ในปลายยุคราชวงศ์ฮั่นตะวันออก สามพี่น้องเตียวก๊ก (張角) เตียวโป้ (張宝) และเตียวเหลียง (張梁) ที่อาศัยอยู่ในเมืองกิลูกุ่น (鉅鹿郡) มณฑลกิจัว (冀州) ต่างไม่พึงพอใจต่อความทุกข์ยากบนแผ่นดิน เตียวก๊กพี่ชายคนโตนั้นสอดตักในการสอบบัณฑิตชีวโหล (การสอบข้าราชการ) จึงได้หลีกเร้นไปอยู่ในป่าเขา ดำเนินชีวิตด้วยการเก็บสมุนไพรทำยา วันหนึ่งได้พบกับชายชรา ในมือถือไม้เท้าที่เขียนว่าตนคือ “เซียนหม่าแห่งหนานหัว” (南華老仙) แล้วประกาศว่า “เตียวก๊กเอ๋ย ข้าจะมอบคัมภีร์ ‘ไท่ผิงเยาซู’ (太平要術, ศาสตร์แห่งสันติ) ให้กับเจ้า ผู้ที่ได้รับคัมภีร์นี้จะต้องทำหน้าที่เป็นตัวแทนสวรรค์ สร้างรัฐที่ทรงคุณธรรมขึ้นมา และเมื่อปฏิบัติตามเจตจำนงแห่งฟ้าแล้วย่อมจะได้ผลตอบแทนอย่างแน่นอน” จากนั้นก็หายวับไปกลายเป็นสายลม

เตียวก๊กมองว่านั่นเป็นการมาเยือนของเทพยดา จึงได้คร่ำเคร่งฝึกฝนวิชาตั้งแต่เช้าจรดค่ำ จนสามารถเรียกลมเรียกพายุได้ และได้ขนานนามตนเองว่า “นักพรตไท่ผิง” ก่อตั้งลัทธิ “ไท่ผิงเต้า” ซึ่งแปลว่า วิถีแห่งสันติขึ้นมา

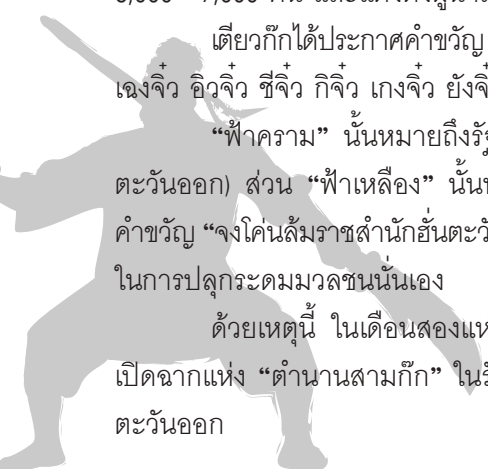
ในปีแรกแห่งรัชศกจงผิง (中平, ค.ศ. 184) เตียวก๊กซึ่งประกาศตนเป็น “ปรมาจารย์ผู้ทรงธรรม” ได้แจกยันต์และน้ำมันต์เพื่อรักษาโรคให้แก่ผู้คนที่กำลังทนทุกข์อยู่กับโรคระบาด และส่งสาส์นศิษย์กว่าห้าร้อยคนไปเผยแพร่ลัทธิในดินแดนต่างๆ ทั้งเตียวโป้และเตียวเหลียงเองก็ให้สาส์นศิษย์ท่องคาถาแจกจ่ายยันต์ เพิ่มจำนวนสาวกออกไปเรื่อยๆ อย่างไม่หยุดยั้ง เตียวก๊กได้แบ่งเหล่าสาวกที่เพิ่มขึ้นอย่างมหาศาลออกเป็น 36 คณะด้วยกัน คณะใหญ่มีจำนวนสาวกนับหมื่น ส่วนคณะเล็กนั้นมีจำนวน 6,000 - 7,000 คน และแต่งตั้งผู้นำแต่ละคณะให้เป็น “ขุนพล”

เตียวก๊กได้ประกาศคำขวัญ “ฟ้าครามสิ้นแล้ว ฟ้าเหลืองขึ้นแทน” ไปยังแปดมณฑล ได้แก่ เติ้งจิ๋ว อิวจิ๋ว ชีจิ๋ว กิจิ๋ว เก่งจิ๋ว ย้งจิ๋ว กุนจิ๋ว และอิจิ๋ว ดึงดูดผู้คนเข้ามาเป็นสาวก

“ฟ้าคราม” นั้นหมายถึงรัฐบาลในแนวทางขงจื้อ (ขงจื้อ) ของราชสำนักฮั่นยุคหลัง (ฮั่นตะวันออก) ส่วน “ฟ้าเหลือง” นั้นหมายถึงการครองแผ่นดินของลัทธิไท่ผิง ซึ่งก็คือเตียวก๊กจะใช้คำขวัญ “จงโค่นล้มราชสำนักฮั่นตะวันออก! ให้ลัทธิไท่ผิงยึดแผ่นดิน เพื่อสร้างสันติสุขแก่ประชาชน!”

ในการปลุกกระดมมวลชนนั้นเอง

ด้วยเหตุนี้ ในเดือนสองแห่งรัชศกจงผิง กองกำลัง “กบฏโพกผ้าเหลือง” ก็ได้ปะทุขึ้น เปิดฉากแห่ง “ตำนานสามก๊ก” ในรัชสมัยของพระเจ้าเลนเต้ จักรพรรดิองค์ที่ 12 แห่งราชวงศ์ฮั่นตะวันออก

และใบประกาศนี้เองก็เป็นตัวจัดจกให้เล่าปี กวนอู และเตียวหุยได้มาประสบพบหน้ากัน

1 เรื่องเล่าเขียนเป็นเจ้าเมืองมณฑลอัจฉริยะ เป็นเรื่องที่มีมาตั้งแต่ต้นฉบับนิยายพงศาวดารสามก๊กของหลอเก้งนง ในประวัติศาสตร์ เล่าเขียนเป็นเจ้าเมืองเอ๊กจิ๋ว และผู้ปกครองมณฑลอัจฉริยะเป็นตำแหน่งสมุหนายก หรือไม่ก็ผู้ตรวจการมณฑล ไม่ควรใช้คำว่า “เจ้าเมือง” สันนิษฐานว่าหลอเก้งนงน่าจะเอาชื่อเล่าหัง เชื้อพ่อพลายกัณฑ์ที่อยู่มณฑลอัจฉริยะมาใส่ตัวนางสมสืบ

เล่าปี กวนอู เตียวหุยออกโรง ร่วมสาบานเป็นพี่น้องในสวนท้อ

ชายผู้หนึ่งยืนจ้องเขม็งมองใบประกาศ ร่างเขาสูงเจ็ดฉี² หัวซุน ดึงหูยาวจรดไหล่ มือสองข้างยาวถึงเข่า ใบหน้าขาว ริมฝีปากแดงราวทาด้วยชาด กอปรเป็นรูปลักษณะที่เหนือธรรมดา

เขามีแซ่เล่า ชื่อปี (劉備) ชื่อรอง³ เสวียนเต๋อ (玄德) เป็นผู้สืบเชื้อสายของเล่าเซ่ง (劉勝) ซึ่งเคยมีตำแหน่งจางซานจิ้งหวาง (中山靖王, ตงซานเซ่งอ๋อง) ในสมัยราชวงศ์ฮั่นยุคต้น (ฮั่นตะวันออก) และเป็นเชื้อสายที่สืบต่อมาจากจักรพรรดิฮั่นจิ้งตี้ (ฮั่นเก่งเต๋) แต่ในขณะนั้นเล่าปีเป็นเพียงพ่อค้าขายรองเท้าและเสื้อผ้าอยู่ในอำเภอตัน เมืองตุ้นกวน

ชายขายรองเท้าและเสื้อผ้าผู้นั้นยืนจ้องเขม็งมองใบประกาศพลางถอนใจเอือกใหญ่

แล้วก็มีเสียงดังสนั่นจนกระຈกแทบร่วดังมาจากด้านหลังว่า “ชาติบ้านเมืองเกิดวิฤติไม่เข้าช่วยเหลือ แล้วยังมายืนถอนใจไยกัน!”

เจ้าของเสียงนั้นเป็นชายร่างใหญ่บึกบึน สูงแปดฉี ใบหน้าแดงฉาน ตาโปนโตราวกับเสือดาว ใต้คางมีเคราราวกับพยัคฆ์ เมื่อได้ถามนามจึงรู้ว่า **แซ่เตียว ชื่อหุย (張飛) ชื่อรองอีเต๋อ (翼德)** ทำอาชีพขายหมูมาหลายชั่วคน มีเรือกสวนไร่ชา ขณะที่ทำการค้าก็ผูกไมตรีกับเหล่าผู้กล้าไปด้วย

เล่าปีบอกเล่าถึงความเป็นมาของตัวเอง และเมื่อระบายความในใจว่า “พวกโจรพิภพผ้าเหลืองก่อความวุ่นวายในแผ่นดิน แต่ข้ากลับไม่มีพลังที่จะช่วยเหลือประชาชน จึงได้แต่ทอดถอนใจ” เตียวหุยก็ตอบอย่างกระตือรือร้นว่า “ทรัพย์สินข้าพอมืออยู่บ้าง เรามารวบรวมผู้กล้าในถิ่นนี้ซุกรวบรวมโจรพิภพผ้าเหลืองกันเถละ!” และเล่าปีก็ตอบรับอย่างไม่ลังเล

เมื่อใจตรงกัน ทั้งสองจึงได้ไปดื่มฉลองล่องหนำกันที่ร้านสุรา และบุรุษอีกคนที่ปรากฏตัวขึ้น ณ ที่แห่งนั้นคือบุรุษร่างใหญ่สูงถึงเก้าฉี ไ่ว่นวดเครายาวสองฉี ใบหน้าแดงราวผลพุทราสุก ริมฝีปากสีชาด ตาเรียวเฉียงเหมือนตางหงส์ คิ้วเหมือนตัวหนอนไหม ทำให้องอาจกล้าหาญสมชายชาติร้าวกับทะลวงผ่านเมฆออกมา

² ฉี หรือที่นักอ่านนิยายจีนในไทยคุ้นเคยว่า “เซี่ยะ” คือหน่วยวัดของจีน หนึ่งฉีประมาณ 23 ซม. โดยหนึ่งฉีมักสับสน คำว่า “ซุน” อาจเรียกเป็น “นิ้ว” ก็ได้

³ เนื่องจากสามก๊กฉบับเจ้าพระยาพระคลัง (หน) ไม่ได้อ้างอิงชื่อรองของผู้คนส่วนใหญ่ จึงทำให้ชื่อรองในสำเนียงฮกเกี้ยนของผู้คนในเรื่องขาดแหล่งอ้างอิงสำเนียง ในเล่มนี้จึงขออนุญาตใส่ชื่อรองของทุกคนเป็นสำเนียงจีนกลาง ยกเว้นก็แต่ชื่อ ซงเม้ง และ จูล่ง ของจูกัดเหลียงและเตียวฮั่น ตามลำดับ ที่มักถูกเรียกด้วยชื่อรองจนชาวไทยคุ้นเคยกับชื่อรองสำเนียงฮกเกี้ยนกันมากแล้ว

คำสาบานในสวนท้อ

“แม่พวกเราจะไม่ได้เกิด
ในวัน เดือน ปีเดียวกัน แต่จะขอตาย
ในวัน เดือน ปีเดียวกัน”

“แม่พวกเราจะไม่ได้เกิดในวัน เดือน ปีเดียวกัน แต่จะขอตายในวัน เดือน ปีเดียวกัน” หลังจากคำสาบานต่อเทพยดาฟ้าดินแล้วทั้งสามคนก็กระโจนเข้าสู่สุญญากาศ

อย่างไรก็ดี “คำสาบานในสวนท้อ” นั้นเป็นเพียงเรื่องเสริมแต่งใน “นิยายพงศาวดารสามก๊ก” แต่ที่อาจกล่าวได้ว่าความผูกพันระหว่างสามคนนี้เหนียวแน่นจนถึงขั้นที่ผู้ประพันธ์สามารถสร้างฉากที่น่าประทับใจเช่นนี้ขึ้นมาได้ ความสัมพันธ์ที่เหนียวแน่นระหว่างเล่าปี่กับกวนอูอย่างกวนอูหรือเตียวหุยนั้น เป็นเอกลักษณ์ที่เห็นได้ในช่วงต้นๆ เรื่อง ซึ่งกับจุดเองก็เป็นแบบเดียวกัน โดยอาจมองได้ว่าเพราะเล่าปี่ไม่มีตระกูลที่ทรงอำนาจช่วยหนุนหลัง จึงต้องใช้การสร้างความสำเร็จอย่างแนบแน่นกับเหล่าผู้ติดตามแทนเพื่อให้ได้ผลเช่นเดียวกับการสร้างเครือข่ายวงศ์ตระกูลขึ้นมา

เล่าปี่ถามชื่อแซ่ของชายร่างใหญ่ และได้ทราบว่าเขา **แซ่กวน ชื่ออู (關羽) ชื่อรองหยุนฉาง (雲長)** เกิดที่อำเภอไถ่เหลียง เมืองฮอตั้ง และมาที่นี่เพื่อจะเข้าร่วมกับกองทัพอาสา

เมื่อพูดคุยกะเปิดอกกับเล่าปี่และเตียวหุย ทั้งสามที่จิตใจตรงกันต่างก็ตื่นเต้นยินดี เตียวหุยรีบเสนออย่างกระตือรือร้นว่า “ที่หลังบ้านข้ามีสวนท้ออยู่ พวกเราสามคนมาสาบานเป็นพี่น้องกันเถิด!”

แน่นอนว่าเล่าปี่และกวนอูย่อมไม่ปฏิเสธ ในวันรุ่งขึ้น ทั้งสามจึงจัดเตรียมเครื่องบูชามายังสวนท้อ จุดธูปแก้ดวงกราบไหว้เทพยดาฟ้าดิน ร่วมกล่าวคำสาบาน

“พวกข้า เล่าปี่ กวนอู เตียวหุย แม้ต่างแซ่ แต่จะขอสาบานเป็นพี่น้องกัน ณ บัดนี้จากนี้ไป เราสามคนจะร่วมแรงร่วมใจเป็นหนึ่ง ปกป้องผู้ถูกกดขี่ ช่วยเหลือผู้ประสบภัย เบื้องบนรับใช้ราชสำนัก เบื้องล่างมอบความสงบแก่ประชาราษฎร์ **แม่พวกเราจะไม่ได้เกิดในวัน เดือน ปีเดียวกัน แต่จะขอตายในวัน เดือน ปีเดียวกัน** ขอเทพยดาฟ้าดินโปรดจงรับรู้...”

หลังจากเสร็จสิ้นการสาบานตน เล่าปี่ผู้เป็นพี่ใหญ่ กวนอูน้องคนรอง และเตียวหุยน้องคนเล็กต่างก็ร่ำตึกกันจนเมาเมาย เตรียมรอมเปิดศึกกับพวกโจรโพกผ้าเหลือง

เล่าปีสร้างผลงานแรกปราบโจรโพกผ้าเหลือง โจโจ - อนาคตศัตรูคู่อาชญาปรากฏกายอย่าง องอาจ

“คำสาบานในสวนท้อ” ของเล่าปี กวนอู และเตียวหุย ในภายหลังได้กลายเป็นหยดหนึ่งของกระแสดารแห่งชีวิตที่ก่อร่างสร้างรัฐจ๊ก (จื๋อฮั่น) ขึ้นมา อย่างไรก็ดี ในตอนนั้นใครเล่าจะรู้ได้เล่าปียังอยู่ในวัย 28 ปี และสิ่งที่เขายึดหูของเขาให้ลั่นไหวยู่นั้นก็มีเพียงเสียงกลองศึกของโจรโพกผ้าเหลืองที่เขาอาณัติจักรอันตะวันออก⁴ อยู่เท่านั้น มีเหล่าผู้กล้าหาญจากหมู่บ้านใกล้เคียงตอบรับคำเชื้อเชิญของพวกเล่าปี รวบรวมกำลังพลได้ห้าร้อยคน แม้พวกเล่าปีจะจัดหาอาวุธและเสื้อผ้าให้ได้ ทว่าไม่มีเงินเพียงพอจะซื้อม้า โชคยังเข้าข้างเมื่อได้พบกับพ่อค้าเร่โดยบังเอิญ พวกพ่อค้าประทับใจในความมุ่งมั่นของพวกเล่าปีที่จะช่วยเหลืออาณัติจักรอันตะวันออก และยินดีให้ความสนับสนุน พ่อค้าเหล่านั้นได้มอบม้า 50 ตัว เงิน 500 ตำลึง และเหล็กเนื้อดีอีกหนึ่งพันซั่ง ทำให้ความประสงค์ของพวกเล่าปีสัมฤทธิ์ผล เล่าปีนำเงินและเหล็กนั้นไปว่าจ้างให้ช่างตีเป็นกระบี่สองเล่มให้แก่ตนเอง ตีเป็น “ง้าวมังกรเขียว” หน้า 82 ซั่ง ให้แก่กวนอู และ “ทวนอสรพิษ” ยาวหนึ่งจั้ง⁵แปดซื่อ ให้แก่เตียวหุย ทั้งยังสั่งตีอาวุธให้แก่เหล่าผู้กล้าอีกด้วย

กองทัพของเล่าปีซึ่งในที่สุดก็เป็นรูปเป็นร่างขึ้นมา ได้ไปหาเล่าเอียนผู้ปกครองมณฑลฉีจิ๋ว และได้เป็นหนึ่งในกองทัพใต้ร่มธงของเล่าเอียน ในตอนนั้น เล่าปีนำทัพทหารห้าร้อยคน ทำศึกปะทะกับกองทัพโจรโพกผ้าเหลืองกำลังพลห้าหมื่นคนที่กำลังอาละวาดอยู่ในมณฑลเฉิงจิ๋ว แม้กำลังของศัตรูจะมากกว่าแต่ก็ไร้ประโยชน์ เมื่อทวนอสรพิษของเตียวหุยปลดชีวิตของรองแม่ทัพเตงเมา (鄧茂) และง้าวของกวนอูก็ฟาดฟันแม่ทัพเหี้ยอ้วนจี้ (程遠志) จนดำดิ่งไปอีกคน กองทัพโจรโพกผ้าเหลืองที่เสียแม่ทัพก็พากันแตกฉานซ่านเซ็น พวกที่หนีไม่ทันทั้งอาวุธยุทโธปกรณ์ให้เป็นเชลยแต่โดยดีก็มากมายจนนับไม่ถ้วน

เล่าปีออกศึกแรกก็ทำผลงานใหญ่ได้ หลังจากร่ำดื่มสุรารางวัลแล้ว เล่าปีจึงไปยังอำเภอกงจ้ง มณฑลฉีจิ๋ว เพื่อพบกับ โลดติด ที่เคยเป็นครูของตนเมื่อครั้งยังเยาว์ เพราะได้ข่าวว่าloedติดซึ่งได้รับการแต่งตั้งเป็นนายกององครักษ์นั้นกำลังทำศึกติดพันอยู่กับเตียวก๊ก หัวหน้าโจรโพกผ้าเหลือง

⁴ ราชวงศ์ฮั่นนั้นก่อตั้งโดยหลิวปัง หรือจักรพรรดิฮั่นเกาจู่ (ฮั่นโกโจ) โดยตั้งนครหลวงอยู่ที่นครฉางอัน (เตียงฮั่น) แต่แล้วเมื่อสิ้นรัชกาลของจักรพรรดิฮั่นมิงตี้ หวางหมิง (ฮองมิง) ขุนนางผู้ใหญ่ก็ยึดราชบัลลังก์ก่อตั้งราชวงศ์ซินขึ้นแทน จึงเป็นการสิ้นสุดราชวงศ์ฮั่นยุคแรก ภายหลังหลิวฮิว (เล่าฮิว) ซึ่งเป็นเชื้อพระวงศ์ฮั่นก่อนถูกเอชานะกองทัพรราชวงศ์ซินได้ และขึ้นครองราชย์โดยใช้ราชวงศ์ฮั่นตามเดิม โดยมีพระนามว่าฮั่นกวงอู๋ตี้ (ฮั่นกวงบู๊) แล้วย้ายมาตั้งนครหลวงที่เมืองลั่วหยาง (ลกเอียง) ซึ่งอยู่ทางตะวันออกของฉางอัน ต่อมาจึงเรียกยุคนั้นว่าฮั่นตะวันออก และเรียกยุคก่อนหน้าว่า “ฮั่นตะวันตก” ซึ่งเรื่องราวของสามก๊กก็เปิดฉากขึ้นในปลายยุคนั้นตะวันออกนี้เอง

⁵ หน่วยวัดจีนในยุคฮั่น หนึ่งจั้งยาวสิบซื่อ หนึ่งซื่อประมาณ 23 ซม.

อย่างไรก็ดี เมื่อเจอกับการบุกตะลุยของโจโจ พี่น้องตระกูลเตียววี้ได้แต่เตลิดหนีอย่างหมดทางเลือก

และ
าร่วม
ากฐาน
นัก

“เจ้ามังกรเขียว” (ซ้าย)
อาวุธคู่มือของทวนอู และ
“ทวนออสพิษ” อาวุธคู่มือ
ของเตียวหุย

※ตระกูลเครือญาติ คือตระกูลที่มีบิดาเป็นบรรพบุรุษร่วมกัน หรือร่วมตระกูลเดียวกันทางสายบิดา

“กบฏโพกผ้าเหลือง” ถูกปราบปราม ราชสำนักอันอันเหลวเหลกเปิดเวทีให้กับ เหล่าวีรบุรุษช่วงชิงอำนาจ

แม้โจรโพกผ้าเหลืองจะเคยมีกำลังเกรียงไกรเพียงไร แต่เมื่อผู้นำเดียวก็กลั้มป่วยเสียชีวิตเดียวเหลือยงถูกฮองฮูสงใช้เกาทัณฑ์ยิงตาย ส่วนเดียวไปนั้นก็ถูกจูฮี้กดดันอย่างหนักจนถูกนายทหารฝ่ายตัวเองคนหนึ่งที่รักตัวกลัวตายลอบสังหาร “กบฏโพกผ้าเหลือง” ซึ่งลุกฮือกันขึ้นในเดือนสองของปีแรกแห่งรัชศกจางผิง (ค.ศ. 184) ก็ได้ยกรงขาวยอมจำนนไปในปลายปีนั่นเอง

แต่กระนั้น ความวุ่นวายก็ไม่ได้สงบลงโดยสิ้นเชิง พวกโจรโพกผ้าเหลืองที่รอดชีวิตไปได้ และสมัครพรรคพวกที่แยกตัวออกไปก็ยังอาละวาดกระจัดกระจายไปทั่วในท้องที่ต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นพวกโจรโพกผ้าเหลืองเดนตายที่ผันตัวเองไปเป็นโจรปล้นชิง กลุ่มโจรภูเขาดำที่นำโดยเดียวเอียน (張燕) ทั้งยังมีพวกขุนศึกท้องถิ่นอย่างม้าเถ่ง (馬騰) หรือหันซุย (韓遂) ที่กระด้างกระเดื่องก่อความวุ่นวายในท้องถิ่นเลียงจิ๋ว ปัญหาเหล่านี้ราชสำนักอันอันตะวันออกที่กำลังเสื่อมถอยไม่อาจรับมือได้ ด้วยเหตุนี้ภูมิภาคต่างๆ จึงได้ปั่นป่วนวุ่นวายราวกับบ้านเมืองไม่มีชื่อมีแป

แล้ว “กบฏโพกผ้าเหลือง” เกิดขึ้นได้อย่างไร

ต้นเหตุใหญ่ที่สุดก็คือความเสื่อมทรามของ **ราชสำนักอันอันตะวันออก** จักรพรรดิอันอันกวงอู่ตี้ (อันกวงบู๊, หลิวสิ่ว, 劉秀) ปฐมกษัตริย์แห่งราชวงศ์อันอันตะวันออกนั้น หลังจากกรือฟี่นราชวงศ์ฮั่นขึ้นใหม่ สถาปนาตระกูลขึ้นเป็นผู้ปกครองแล้ว แม้จะปกครองด้วย “พระทัยกว้างขวาง” โดยให้ตระกูลทรงอิทธิพลเข้าร่วมเป็นชนชั้นปกครองด้วย แต่เมื่อถึงรัชสมัยฮ่องเต้องค์ที่สี่ ก็ส่อเค้ากลางความเสื่อมถอย เพราะ**พระญาติฝ่ายในและพวกขันที**เริ่มเข้ามาแทรกแซงการบริหารบ้านเมือง

พระญาติฝ่ายในนั้นเป็นตระกูลฝ่ายพระราชมารดาของฮ่องเต้ ส่วนขันทีนั้นเป็นผู้ที่คอยปรนนิบัติรับใช้ใกล้ชิดฮ่องเต้ ฮ่องเต้องค์ใหม่ที่ขึ้นมามีพระราชยศนั้น ตั้งแต่ฮั่นเหอตี้เป็นต้นมา ล้วนแล้วแต่อายุน้อย จำเป็นต้องตั้งฮ่องเต้องค์ใหม่อายุน้อยขึ้นมาเป็นการฉุกเฉิน จึงทำให้พระญาติฝ่ายในเข้ากุมอำนาจบริหารได้ แต่เมื่อฮ่องเต้อายุเยาว์เติบโตใหญ่ขึ้น ก็จะเริ่มขัดแย้งกับพระญาติฝ่ายใน ฮ่องเต้ที่มีอำนาจเพียงแต่ในพระนามก็จะรู้สึกบีบคั้นขัดเคือง หานหนทางชิงอำนาจคืนจากพระญาติฝ่ายใน และผู้ที่ช่วยลอบดำเนินการลับๆ ในการช่วงชิงอำนาจให้ฮ่องเต้ก็คือพวกขันที วงจรของการแย่งชิงอำนาจกันไปมาเกิดซ้ำแล้วซ้ำเล่าอยู่เช่นนี้ ในครั้งที่ฮ่องเต้ยังทรงพระเยาว์ พวกพระญาติฝ่ายในเข้ากุมอำนาจ แต่พอฮ่องเต้เติบเจริญวัยขึ้น อำนาจก็เปลี่ยนไปอยู่ในมือขันที การบริหารของราชสำนักอันอันตะวันออกจึงได้บิดเบี้ยวฉ้อฉลขึ้นทุกที

พวกพระญาติฝ่ายในและชั้นที่ส่วนใหญ่ นั้น ปรารถนาอำนาจทางการเมืองเพื่อครอบงำผลประโยชน์ส่วนตัว การบริหารราชการจึงยิ่งเสื่อมทรามลงอย่างรวดเร็ว เหล่าขุนนางผู้ผ่านการคัดเลือกข้าราชการจากท้องถิ่นซึ่งมีคุณธรรมตามลัทธิขงจื๊อ ต่างก็คัดค้านอย่างรุนแรงต่อการแสวงหาผลประโยชน์ของพวกฝ่ายในและพวกชั้นที่ แต่สุดท้ายชัยชนะมักตกเป็นของฝ่ายในหรือชั้นที่ที่อาศัยแอบอิงอำนาจของจักรพรรดิเสียทุกทีไป แม้กระทั่งในการคัดเลือกข้าราชการจากท้องถิ่น ก็ยังถูกพวกพระญาติฝ่ายในหรือพวกชั้นที่เข้าแทรกแซงเพื่อคัดเลือกคนหรือตระกูลที่เป็นเส้นสายของฝ่ายตัวเองไปเสียอีก

และแน่นอนว่าผลกระทบจากการปกครองที่ฟอนเฟะก็ถูกผลกระทบไปสู่ชาวไร่ชาวนาเหล่าชาวนาที่เหนื่อยล้ากับการถูกรีดเค้นภาษี จึงถูกดึงดูดให้ถลำตัวไปเข้าลัทธิ “ไท่ผิงเต๋า” ของเตียวเก็กที่ปาวประกาศว่า “ราชวงศ์ฮั่นสิ้นแล้ว” ดังนั้น “กบฏโจกผ้าเหลือง” จึงเป็นการชุมนุมปฏิวัติของเหล่าชาวไร่ชาวนาต่อราชสำนักที่กำลังเสื่อมถอยนั่นเอง

แม้โจกผ้าเหลืองจะสูญสิ้นไปแล้วก็ตาม ประวัติศาสตร์ก็ได้จัดเตรียมฉากต่อไปเอาไว้แล้ว นั่นคือจุดเริ่มต้นของการแข่งขันเพื่อชิงชิงแผ่นดินอย่างที่ไม่เคยมีให้เห็นมาก่อนในประวัติศาสตร์ ซึ่งจะเปลี่ยนบรรดาเจ้าผู้ครองหัวเมืองให้กลายเป็นขุนศึกใหญ่มาแย่งชิงอำนาจกันทั้งตั้งโต๊ะ อ้วนเสี้ยว อ้วนสุต โจโจ กองซุนจ้าน ม้าแท่ง หันซุย ซุนเกี้ยน ลิโป้ เล่าเอี้ยน เล่าเปียว... และเล่าปี่ “นิยายพงศาวดารสามก๊ก” จึงเป็นตำนานแห่งการขับเคี่ยวเหินห่างเหลื่อมชิงไหวชิงพริบทำลายล้างกันและกันระหว่างขุนศึกเหล่านี้

ปีที่ครองราชย์และปีที่สวรรคตของจักรพรรดิราชวงศ์ฮั่นตะวันออก

1	กวงอุตี้ (ฮั่นก้องบู๊)	ค.ศ. 25 - 57	ครองราชย์เมื่ออายุ 31 ปี	สวรรคตเมื่ออายุ 62 ปี
2	หมิงตี้	ค.ศ. 57 - 75	ครองราชย์เมื่ออายุ 30 ปี	สวรรคตเมื่ออายุ 48 ปี
3	จางตี้	ค.ศ. 75 - 88	ครองราชย์เมื่ออายุ 19 ปี	สวรรคตเมื่ออายุ 32 ปี
4	เหอตี้	ค.ศ. 88 - 105	ครองราชย์เมื่ออายุ 10 ปี	สวรรคตเมื่ออายุ 27 ปี
5	เซวตี้	ค.ศ. 105 - 106	ครองราชย์เมื่อ 100 วัน	สวรรคตเมื่ออายุ 1 ปี
			หลังประสูติ	
6	อันตี้	ค.ศ. 106 - 125	ครองราชย์เมื่ออายุ 13 ปี	สวรรคตเมื่ออายุ 32 ปี
7	เซาตี้	ค.ศ. 125	อยู่ในตำแหน่ง 200 วัน	เป็นจักรพรรดิที่ไม่ได้รับการยอมรับ
8	ซุนตี้	ค.ศ. 125 - 144	ครองราชย์เมื่ออายุ 11 ปี	สวรรคตเมื่ออายุ 30 ปี
9	ซงตี้	ค.ศ. 144 - 145	ครองราชย์เมื่ออายุ 2 ปี	สวรรคตเมื่ออายุ 3 ปี
10	จ้อตี้	ค.ศ. 145 - 146	ครองราชย์เมื่ออายุ 8 ปี	สวรรคตเมื่ออายุ 9 ปี
11	หวนตี้ (ฮั่นเต๋)	ค.ศ. 146 - 167	ครองราชย์เมื่ออายุ 15 ปี	สวรรคตเมื่ออายุ 37 ปี
12	หลิงตี้ (เลนเต๋)	ค.ศ. 168 - 189	ครองราชย์เมื่ออายุ 12 ปี	สวรรคตเมื่ออายุ 34 ปี
13	เซาตี้ (หองจูเปียน)	ค.ศ. 189	ครองราชย์เมื่ออายุ 16 ปี	สวรรคตเมื่ออายุ 18 ปี
14	เซียนตี้ (เหียนเต๋)	ค.ศ. 189 - 220	ครองราชย์เมื่ออายุ 9 ปี	สวรรคตเมื่ออายุ 54 ปี

ตั้งแต่รัชสมัยของพระเจ้าฮั่นเหอตี้ อ่องเต๋องค์ที่สี่แห่งอาณาจักรฮั่นตะวันออก อ่องเต๋ที่ขึ้นครองบัลลังก์ตั้งแต่อายุน้อยและค่อนข้างสวรรคตไปตั้งแต่ยังเยาว์วัยก็มีเพิ่มขึ้น พวกพระญาติฝ่ายในและพวกชั้นที่จึงเริ่มเข้าแทรกแซงและกุมอำนาจ จนกระทั่งอ่องเต๋ยังทรงพระเยาว์ ฝ่ายในก็จะกุมอำนาจ ครั้นจิรจูวียขึ้น ชั้นที่ก็ชิงกุมอำนาจ และในรัชสมัยของพระเจ้าเลนเต้ผลร้ายก็ทะยานมาถึงจุดสูงสุด เลนเต้นั้นเป็นอ่องเต๋ผู้โอดเวลาที่ยก “จับทีเดียวเหยียงเป็นบิดา และจับทีเดียวตังเป็นมารดา” เลยกทีเดียว

เดียวหุยเขียนเจ้าพนักงานตรวจการ ทำให้พวก เล่าปี่ต้องเกลียดหนี อันตะวันออกยิ่งจมดิ่งสู่ความ เสื่อมสลายเพราะความบ้าอำนาจของเหล่าจันทิ

หลังจากปราบปรามโจรพิภพผ้าเหลืองแล้ว แม้แต่เล่าปี่ซึ่งมีความแค้นเพราะถูกลี้มไปแล้วยังยังได้รับแต่งตั้งตำแหน่งเล็กๆ ให้ไปประจำอำเภออันห้อ เมืองจงซาน มณฑลกิจิว เล่าปี่จึงได้พา
กวนอู เตียวหุย และทหารอีกราว 20 คนเดินทางไปรับตำแหน่งที่อำเภออันห้อ ในตอนนั้น
เล่าปี่ได้ปฏิบัติต่อประชาชนเป็นอย่างดี จึงเป็นที่รักใคร่ของผู้คน

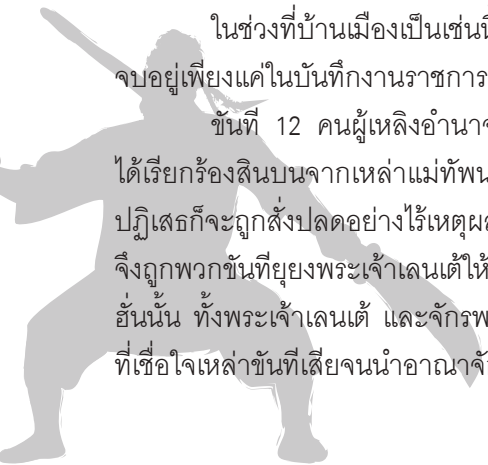
ผ่านไปราวสี่เดือนหลังจากรับตำแหน่ง เจ้าพนักงานตรวจการก็มาถึง ตำแหน่งเจ้าพนักงาน
ตรวจการนั้นเป็นเจ้าหน้าที่ตรวจสอบราชการที่สังกัดอยู่กับผู้ตรวจการมณฑล แต่ทว่าเจ้าพนักงาน
ตรวจการคนนั้นเป็นข้าราชการทุจริต เขาได้วิพากษ์วิจารณ์ภูมิหลังของเล่าปี่ด้วยท่าทางยโสโอหัง
แสดงท่าทีเรียกร้องเอาสินบน และเมื่อตระหนักว่าเล่าปี่ไม่ยอมจ่ายให้ ก็บังคับให้เจ้าหน้าที่อำเภอ
เขียนหนังสือฟ้องร้องเอาผิดเล่าปี่

เมื่อเตียวหุยรู้เข้าจึงบันดาลโทสะ คร่ำตัวเจ้าพนักงานตรวจการออกมาจากที่พัก หักกิ่งหลิว
มาโบยตีไม่ยั้ง พอเล่าปี่รีบรุดมาถึง เตียวหุยก็กล่าวอย่างฉุนเฉียวว่า “คนชั่วช้าที่สร้างความเดือดร้อน
แก่ราษฎรเยี่ยงนี้ จะไม่ตีให้ตายได้อย่างไร” กวนอูที่ปรากฏตัวตามมาก็เสริมว่า “ถ้าจะต้องถูกหยาม
เกียรติโดยเจ้าพนักงานตรวจการเช่นนี้แล้วละก็ ที่นี้ก็ไม่ใช่อายุสำหรับนกหงส์อย่างท่านพี่ ชำมันเสีย
ทั้งตำแหน่งข้าราชการ ไปคิดทำการใหญ่กันดีกว่า”

เจ้าพนักงานตรวจการพยายามวิงวอนร้องขอชีวิต เล่าปี่ได้แต่ยิ้มเฉยๆ แล้วบอกว่า
“ความจริงควรฆ่าเจ้าทั้ง แต่ข้าจะยอมไว้ชีวิต” จากนั้นเอาตราประจำตำแหน่งที่ได้รับจากฮ่องเต้
คล้องคอของเจ้าพนักงานตรวจการ แล้วพากวนอูและเตียวหุยหลบหนีจากอำเภออันห้อไป

ในช่วงที่บ้านเมืองเป็นเช่นนี้ เหตุการณ์เล็กๆ น้อยๆ ที่เกิดขึ้นในยุทธลักษณะนี้ กลับไม่ได้
จบอยู่เพียงแค่วันที่งานราชการ แต่กลายเป็นแรงสะท้อนที่จุดใจในราชสำนักขึ้น

วันที่ 12 คนผู้เลื่องอำนาจซึ่งรับใช้ใกล้ชิดพระเจ้าเลนเต้ หรือเป็นที่รู้จักในชื่อ **สิบขันที**
ได้เรียกร้องสินบนจากเหล่าแม่ทัพนายกองที่สร้างผลงานไว้ในปราบโจรพิภพผ้าเหลือง ผู้ใดที่
ปฏิเสธก็ถูกส่งปลดอย่างไรเหตุผล ฮ่องฮูสงและจูฮี้ไม่เห็นดีเห็นงามไปตามความไร้เหตุผลเช่นนี้
จึงถูกพวกขันทียุยงพระเจ้าเลนเต้ให้ส่งปลดออกจากตำแหน่ง หากคิดดูแล้ว ในปลายสมัยราชวงศ์
ฮั่นนั้น ทั้งพระเจ้าเลนเต้ และจักรพรรดิองค์ก่อนคือพระเจ้าฮั่นเตี้ยนนั้น ต่างก็เรียกได้ว่าเป็นคนเหล่า
ที่เชื่อใจเหล่าขันทีเสียจนนำอาณาจักรอันไปสู่ความล่มสลาย

และเมื่อเห็นภาพความโหดร้ายของความทุจริตฉ้อฉลในราชสำนักแล้ว ก็ก่อให้เกิดความรังเกียจที่กลายเป็นความเคียดแค้นชิงชังขึ้นในหัวใจของประชาราษฎร์ ก่อเกิดเป็นเค้าลางร้ายมืดมื่นขึ้นมา และสิ่ง horrendous ก็กลายเป็นจริง เมื่อโจรป่าชื่อคูเสง (区星) ได้ก่อความวุ่นวายขึ้นที่เมืองเตียงสา เมืองประเทศราชทางตอนใต้ นอกจากนี้ ที่อูจิว เมืองยี่หล่า เตียวซุน (張純) อดีตเจ้าเมืองจางซานและชีวลิ่จีว (丘力居) แห่งเผ่าอุหนวน (ชนกลุ่มน้อยทางเหนือ) ก็กำลังรวบรวมกำลังเตรียมก่อกบฏ

แม้จะมีการถวายรายงานเหตุสำคัญถึงฮ่องเต้ แต่ก็ถูกพวกสลิบชั้นที่สกดขัดขวางเสียทุกทีไป พระเจ้าเลนเต้จึงเอาแต่เสวยสุขโดยไม่รู้เห็นอะไรทั้งสิ้น แม้ขุนนางชื่อสตัยที่ทนอยู่ไม่ไหวพยายามตักเตือนฮ่องเต้ แต่กลับถูกฮ่องเต้ที่ถือหางพวกชั้นที่สั่งประหารเสีย

โชคยังดีที่กบฏคูเสงนั้น ถูก**ซุนเกี้ยน (孫堅)** ซึ่งพวกสลิบชั้นที่แอบอ้างพระราชโองการแต่งตั้งให้เป็นเจ้าเมืองเตียงสาปราบปรามจนสงบลงได้ ส่วนความวุ่นวายที่ก่อโดยเตียวซุนและชีวลิ่จีวก็ถูก**เล่าหนิง (劉虞)** เจ้ามณฑลอูจิว ปราบจนราบคาบ และในจังหวะนี้เอง เล่าปี้ที่กำลังพเนจรอยู่ก็ได้เข้ามาฝากตัว และร่วมทัพภายใต้บังคับบัญชาของเล่าหนิงเพื่อไปปราบกบฏด้วย พร้อมทั้งสร้างความคิดความชอบ จึงได้รับอภัยโทษคดีที่โบยตีเจ้าพนักงานตรวจการ ทั้งยังได้รับแต่งตั้งให้ไปเป็นนายอำเภอพงหวาน มณฑลเฉิงจิ๋วอีกด้วย

สลิบชั้นที่คือใคร

พิก
ยก
ถก
กัน

สลิบชั้นที่คือกลุ่มชั้นที่ผู้หยิ่งผยองที่เป็นผู้รับใช้ใกล้ชิดของพระเจ้าเลนเต้ในปลายยุคฮั่นตะวันออก ประกอบด้วยผู้นำคือ เตียวเหยียง (張讓) เตียวต่ง (趙忠) และคนอื่นๆ คือ เห็นหุย (夏惲) ก๊กเสง (郭勝) ซุนจาง (孫璋) ปี่หลัน (畢嵐) ลีซง (栗嵩) ต่วนกุย (段珪) เกาว่าง (高望) จางกง (張恭) หานคฺย (韓悝) และซ่งเตียน (宋典) อันที่จริงแล้วมีกัน 12 คน แต่เรียกคร่าวๆ เป็นสลิบชั้นที่เพื่อความสะดวกปาก

ขุนนางใกล้ชิดประจำพระองค์นั้นเป็นชั้นที่ได้สังกัดมนตรีอากรทางน้ำและทรัพย์ส่วนพระองค์ (少府, เล่าฝู่) ของราชสำนักใน (內朝, เน่ยเฉา) แต่เนื่องจากทำหน้าที่รับใช้ใกล้ชิด ถ้ายทอดกิจการเรื่องราวต่างๆ ให้กับฮ่องเต้ จึงมีอำนาจสิทธิ์ขาดมหาศาล สำหรับตำแหน่งชั้นที่แล้ว ถือว่าเป็นรองเพียงแค่ตำแหน่งหัวหน้ามหาดเล็กประจำพระองค์จักรพรรดินี (大長秋) ที่ดูแลกิจการฝ่ายในของฮ่องเต้เท่านั้น

ชั้นที่นั้นจะถูกตอนอวัยวะเพศ จึงไม่มีความต้องการทางเพศต่อสตรี ในทางกลับกันจึงมีความละโมภอำนาจและสมบัตಿಯารุนแรง

อย่างไรก็ดี ใ่วาชั้นที่จะรับใช้ราชสำนักเพื่อผลประโยชน์ของตัวเองไปเสียทุกคนอย่างไซ่หลุน (蔡倫) นั้นเป็นชั้นที่รับใช้ใกล้ชิดพระยุคลบาทในรัชสมัยของพระเจ้าฮั่นเหอตี้ในช่วงต้นๆ ของราชวงศ์ฮั่นตะวันออก เขาเป็นที่รู้จักในฐานะผู้พัฒนาการผลิตกระดาษนำมาใช้เขียนแทนการเขียนลงบนแผ่นไม้หรือดิวไม้ไผ่ที่เคยใช้กัน อย่างไรก็ตาม ก็เป็นความจริงที่ว่าชั้นที่ส่วนใหญ่ไม่นักพยายามดิ้นรนเพื่อยึดครองอำนาจการปกครองมาเป็นของตัวเอง

โฮจิ้นถูกจับที่ลองไปซา เปิดฉากตั้งโต๊ะจับสุ่อำนาง

ในรัชศกฉงผิงที่ 6 (ค.ศ. 189) พระเจ้าเลนเต้ผู้โหดเขลา กำลังใกล้สวรรคต แต่กลับไม่ได้ทำให้เรื่องราวดีขึ้น เพราะการช่วงชิงอำนาจโดยเอาชีวิตเป็นเดิมพันระหว่างโฮจิ้นกับเหล่าชนที่กลับยิ่งโหดเหี้ยม

ฐานะดั้งเดิมของโฮจิ้นนั้นเป็นเพียงแค่คนขายเนื้อ แต่เพราะโฮเฮา (何后) น้องสาวให้กำเนิดราชโอรสองค์โต **หองจูเปียน** แก่พระเจ้าเลนเต้ นางจึงได้รับเลื่อนยศเป็นฮองเฮา ในฐานะพระญาติโฮจิ้นก็พลอยได้รับอวยยศเป็นถึงแม่ทัพใหญ่ แต่พระเจ้าเลนเต้มีนางสนมเอกชื่อนางอองปี่หยิน (王美人) ซึ่งให้กำเนิดบุตรชื่อ **หองจูเหียบ** ด้วยความริษยา พระนางโฮเฮาจึงได้ลอบวางยาพิษนางสนมอองปี่หยินจนสิ้นชีวิต อันที่จริงแล้ว ประเทศจีนยุคโบราณนั้นมีคดีอำมหิตที่เข่นฆ่าคู่แข่งด้วยแรงริษยาอยู่บ่อยครั้ง ตั้งแต่ฮองเฮา (พระนางหลี่วี่จื่อ) ของจักรพรรดิฮั่นเกาจู่ (ฮั่นโกโจ) ปฐมกษัตริย์แห่งราชวงศ์ฮั่นตะวันตกแล้ว

และถ้าหากหองจูเปียนได้เป็นฮ่องเต้ อำนาจทั้งหมดจะตกอยู่กับโฮจิ้นผู้เป็นพระญาติ แต่เพียงผู้เดียว ซึ่งเป็นสถานการณ์อันตรายสำหรับเหล่าชนที่ แต่พระเจ้าเลนเต้นั้นลำเอียงรักหองจูเหียบมากกว่าหองจูเปียน ขณะที่ใกล้จะสิ้นพระชนม์นั้น **เกนหวน** (蹇碩) ซึ่งเป็นชนที่ถวายนานใกล้ชิดได้กระซิบว่า

“หากทรงประสงค์ให้องค์หองจูเหียบเป็นฮ่องเต้ เพื่อขจัดความกังวลในพระราชหฤทัย ก็ต้องกำจัดโฮจิ้นเสียพระเจ้าข้า”

พระเจ้าเลนเต้พยักพระพักตร์ แล้วก็สวรรคต เกนหวนได้นัดแนะเป็นการลับกับลิบซันที่วางแผนจะปกปิดข่าวการสวรรคตของพระเจ้าเลนเต้ เรียกตัวโฮจิ้นเข้าเฝ้าแล้วสังหารเสีย แต่พั่วอิน (潘隐) ซึ่งเป็นขุนนางฝ่ายทหารได้ชิงเตือนให้โฮจิ้นรู้ข่าวการสวรรคตของพระเจ้าเลนเต้และแผนร้ายของพวกเขาที่โฮจิ้นปรารถนาจะกำจัดพวกชนที่ที่เป็นปรปักษ์ร้ายคอยซ่อนไชรากล้านกเสียให้สิ้น จึงได้เรียกนายทหารคนสำคัญมายังบ้านของตน และขณะนั้นเอง ผู้นำสารจากในวังก็ได้มาถึง

คำสั่งจากผู้นำสารนั้นก็คือ “ฮ่องเต้ประสงค์จะปรึกษาเรื่องฝากฝังรัชกาลหน้า ให้เข้าเฝ้าทันที” โจโฉซึ่งอยู่ที่นั่นด้วยจึงได้เสนอว่า “เรื่องสำคัญก่อนอื่นใดคือการตั้งโอรสสวรรคต หากองค์หองจูเปียนไม่ได้เป็นฮ่องเต้ ธรรมเนียมตั้งราชโอรสองค์โตสืบราชบัลลังก์ก็จะเสียไป เราทำเรื่องนี้ให้ชดก่อน แล้วหากชนที่คนใดคัดค้านต่อต้านก็ให้กำจัดเสีย จะเป็นการดีกว่า”

ปลายยุคฮั่นตะวันออก พุนศึกและพระญาติฝ่ายในแย่งชิงอำนาจ

โฮจิ้นเห็นชอบอย่างเต็มที่ จึงถามนายทหารรอบข้างว่า “ใครจะไปเข้าเฝ้าเพื่อกำจัดพวกชนที่กบฏข้าบ่าง” และผู้ที่ขานรับก็คือนายทหารแซ่อ้วน ชื่อเสี่ยว (袁紹) ชื่อรองเป็นชู (本初) จากตระกูลใหญ่ที่เคยรับตำแหน่งขุนนางระดับสามเสนา⁶ (三公, ซานกง) ในยุคฮั่นตะวันออกมาถึงสี่ชั่วคน

“ขอทหารฝีมือดีให้ข้าพเจ้าห้าพันคน ข้าพเจ้าจะบุกเข้าไปในพระราชวัง ชุตราภอนโคน พวกชนที่เสียให้สิ้น ยกกองจูเปียนขึ้นครองราชย์ เพื่อความสงบสุขของใต้หล้า”

แผนการลอบสังหารของพวกเกนหวนไม่ประสบผล กองจูเปียนได้ขึ้นครองราชย์ทรงพระนามว่า ฮั่นเซ่าตี้ เกนหวนถูกตัดศีรษะ และต่อไปก็จะเป็นคราวของพวกชนที่คนอื่น ๆ บ้าง แต่พวกชนที่นั่นเจ้าเล่ห์ ไม่ยอมอยู่หนึ่งเฉยรอรับชะตากรรม พวกกันไปคว่ำครวญวิงวอนโฮไทเฮา (เมื่อพระเจ้าเลนเต้สวรรคตพระนางโฮเฮาก็ถูกเลื่อนเป็นไทเฮา) เพื่อให้นางช่วยเกลี้ยกล่อมโฮจิ้นจนเลิกล้มความคิดที่จะกำจัดพวกชนที่เสียให้สิ้นได้สำเร็จ แต่นั่นกลายเป็นการทำให้โฮจิ้นชะตาขาด ขณะที่เขาซึ่งกำลังโล่งใจโดนเรียกตัวเข้าไปในวังก็ถูกพวกชนที่เดียวเหยียดรุมสังหาร

โฮจิ้นนั้นแน่นอนว่าขาดคุณสมบัติของผู้กล้า เป็นเพียงแค่นักซัดน้ำ หรืออาจจะโง่เขลา ยิ่งกว่าคนซัดน้ำเสียด้วยซ้ำ เพราะดันไปออกคำสั่งเรียกตัวตั้งโต๊ะให้มาช่วยสนับสนุนการกำจัดพวกชนที่ และในที่สุดก็ถึงเวลาที่ตัวร้ายของเรื่อง ตั้งโต๊ะ (董卓) จะได้ออกโรงเสียที

⁶ ตำแหน่งสามเสนา (三公, ซานกง) เป็นชื่อเรียกตำแหน่งขุนนางสำคัญสูงสุดทั้งสามตำแหน่งของยุคฮั่น ได้แก่ ไท่เว่ (太尉, สมุหนายก) ชื่อคอง (司空, เจ้ากรมโยธาธิการ) ชื่ออู (司徒, เจ้ากรมพลเรือน)

ตั้งโต๊ะเหลิงอำนาจปลดฮ่องเต้ลงจากบัลลังก์ ลิโป้ควงทวนกรีดนากำราบศัตรู

ตั้งโต๊ะนั้นแซ่ตั้ง ชื่อโต๊ะ (董卓) ชื่อรองจ้งอิง (仲穎) มียศเป็นขุนพลหน้า ดำรงตำแหน่งผู้ตรวจการแห่งเสเหลียง ครั้งที่ทำศึกปราบโจรโพกผ้าเหลืองนั้น ทำการล้มเหลวจนเกือบจะถูกราชสำนักลงโทษฐานไร้ผลงาน แต่อาศัยว่าติดสินบนลิบซันที่จึงรอดพ้นจากราชทัณฑ์ไปได้

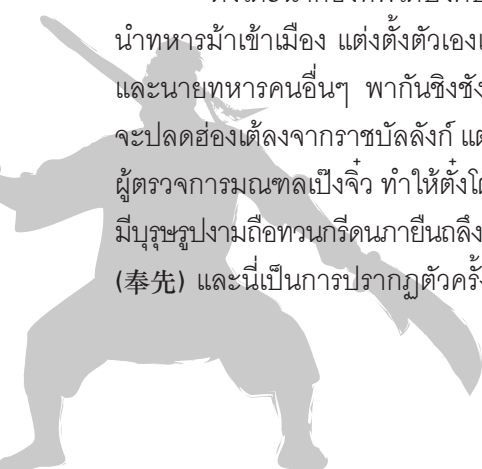
แต่ในบัดนี้ตั้งโต๊ะอาศัยกำลังทหารสองแสนคนของแดนเสเหลียง คอยโอกาสที่จะก่อกบฏต่อราชสำนักอยู่ เมื่อได้รับคำสั่งเรียกจากโฮจิ้น จึงถือโอกาสใช้เป็นข้ออ้างเคลื่อนทัพไปยังพระนครลกเอียง

อีกด้านหนึ่ง พวกอ้วนเสี้ยว อ้วนสุต และโจโฉที่ได้ข่าวว่า “โฮจิ้นตายแล้ว” ก็พาทหารบุกเข้าไปในวัง พบเห็นชนที่คนไหนก็ไล่ชนฆ่าไม่เลือกหน้า

พระเจ้าฮั่นเซ่าตี้ (หองจูเปียน) กับตันลิวฮอง (หองจูเหียบ) น้องชาย ถูกชนที่เดียวเหยี่ยงพาตัวหนีออกไปในยามกลางคืน แต่ในที่สุดเมื่อรู้ตัวว่าหนีไม่พ้น เดียวเหยี่ยงจึงกระโดดแม่น้ำตาย

ฮั่นเซ่าตี้กับตันลิวฮองซึ่งไม่รู้ว่าจะหนีหน้าไปหาใคร สองพี่น้องวัยเพียงสิบหกปีกับเก้าขวบ หลงทางกันอยู่สองคนเคราะห์ดีที่ไปพบกับน้องชายของซุยเลี่ย (崔烈) อดีตที่ปรึกษาราชการในฮองไต้รัชกาลก่อนและได้รับการช่วยเหลือ พามาส่งนครหลวงโดยปลดปล่อย แต่ระหว่างทางบังเอิญมาประจันหน้ากับตั้งโต๊ะเข้าพอดี ฮั่นเซ่าตี้พอถูกตั้งโต๊ะถามหา ก็ตระหนกจนตัวสั่นเทาเปล่งเสียงไม่ออก แต่ตันลิวฮองกลับได้ตอบได้อย่างไม่ครั้นคร้าม ตั้งโต๊ะจึงได้ตัดสินใจตั้งแต่ตอนนั้นที่จะถอดฮั่นเซ่าตี้ผู้ขลาดเขลาออกจากราชบัลลังก์ แล้วยกหองจูเหียบขึ้นเป็นจักรพรรดิแทน

ตั้งโต๊ะนำกองทัพบ้างคับบัญชามาตั้งทัพอยู่นอกเมือง ส่วนตัวเองสวมเกราะครบครันนำทหารม้าเข้าเมือง แต่งตั้งตัวเองเป็นสมุหนายก (ไต่เว่ย) คุกคามฮองไต้ฮั่นเซ่าตี้ จนอ้วนเสี้ยวและนายทหารคนอื่นๆ พากันชิงชัง ตั้งโต๊ะได้จัดงานเลี้ยงใหญ่เชิญพวกขุนนางมาพร้อมประกาศจะปลดฮ่องเต้ลงจากราชบัลลังก์ แต่ถูกโลติดัดค้าน โดยผู้ที่ต่อต้านซึ่งๆ หน้าก็คือเต็งหงวน (丁原) ผู้ตรวจการมณฑลเงี้ยว ทำให้ตั้งโต๊ะบันดาลโทสะชักกระบี่ออกข่มขู่ แต่ด้านหลังของเต็งหงวนนั้นมีบุรุษรูปร่างถือทวนกรีดนากยืนถลึงตามองด้วยโทสะอยู่ บุรุษผู้นี้แซ่ลิ ชื่อโป้ (呂布) ชื่อรองเฟิงเซียน (奉先) และนี่เป็นการปรากฏตัวครั้งแรกในเรื่องของลิโป้

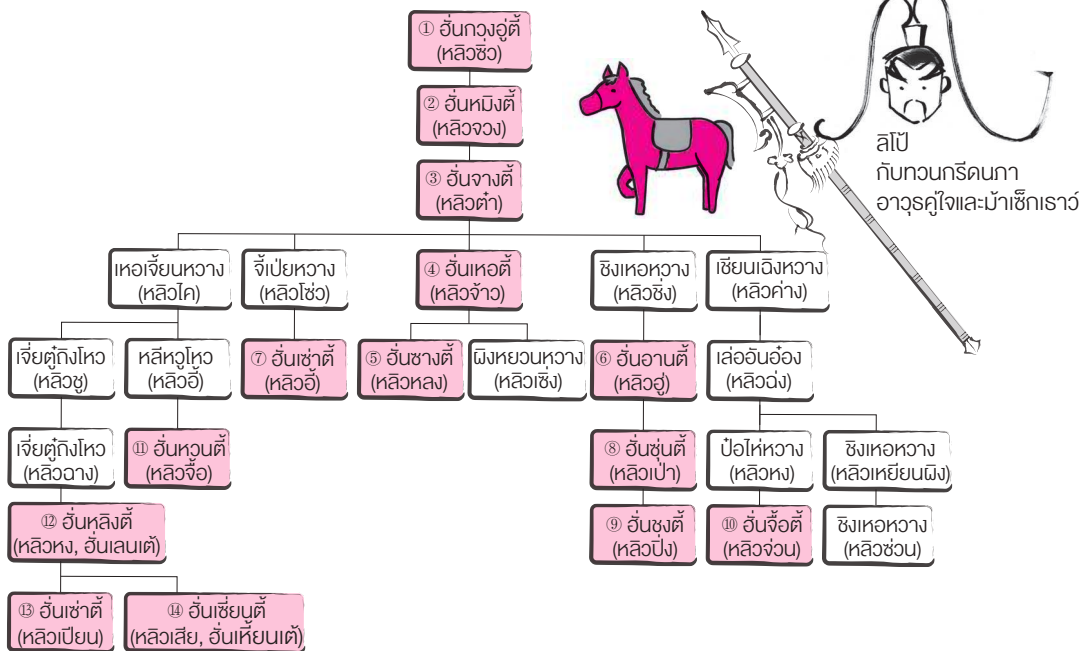

พลังการคุกคามนั้นทำให้ตั้งโต๊ะจำต้องยอมเก็บกระบี่เข้าฝัก งานฉลองมีที่ทำว่าจะไม่จบลงโดยง่าย แต่ก็ได้อย้องขึ้น เจ้ากรมพลเรือน (ชื่อถู) มาช่วยไกลเกลี่ยว่า “การถอดถอนฮ่องเต้เป็นเรื่องสำคัญ มิสมควรนำมาถกกันในงานเลี้ยงสุรา” งานเลี้ยงจึงเลิกราลงได้ในที่สุด

ตั้งโต๊ะได้หมายตาลีไปเอาไวใคร่อยากได้ตัว รำพึงว่า “ลิโป้ผู้นี้ไม่ใช่คนธรรมดา หากได้เขามาร่วมกองทัพบของเรา ก็ไม่ต้องหวาดหวั่นอันใดทั้งสิ้น...”

ลิขก นายกององค์รักษ์พยัคฆ์ผไทจึงได้ตอบสนองว่า “ปล่อยให้เป็นหน้าที่ของข้าพเจ้าเอง ลิไปกับข้าพเจ้าเป็นคนบ้านเดียวกัน ลิไปนั้นแม้จะเป็นคนกล้าแต่ไร้ปัญญา ยึดถือประโยชน์อยู่เหนือคุณธรรม ขอเพียงเอาเหยื่อเข้าล่อก็จะกระโจนเข้าหา” ตั้งโต๊ะจึงถามว่า “เจ้ามีวิธีเช่นนั้นหรือ” ลิขกตอบว่า “ถ้านำม้าตัววิ่งได้วันละพันลี้ชื่อเชือกเถาว์ที่ท่านขุนพลครอบครองอยู่ กับทองคำและไข่มุกไปให้เป็นของกำนัล มันก็จะทรยศต่อเต็งหงวน และมายอมสยบต่อท่านตั้งโต๊ะอย่างแน่นอน”

และผลลัพธ์ก็จะเป็นไปตามที่ลิขอบอกไว้ ลิไปทรยศสังหารเต็งหวอนแล้วมาเข้าร่วมกับตั้งโต๊ะ
สาบานเป็นบิดาและบุตรบุญธรรมกัน ทว่านี่ก็กลายเป็นจุดเริ่มต้นวิถีชีวิตคนทรยศของลิไป

แผนผังเชื้อพระวงศ์ราชวงศ์อันตะวันออก⁷

7 ในรายชื่อนี้สำหรับองค์ที่มีจะลงท้ายด้วยดี (ซึ่งก็คือดีหรือองค์ในสำเนียงอกเกียน) และมีบุคคลในตระกูลหลวงที่ไม่ได้เป็นองค์ แต่มีตำแหน่งเป็น “หวาง” ซึ่งก็คือ “อง” อยู่ส่วนหนึ่ง และอีกส่วนจึงมีตำแหน่งเป็น “โหว” ซึ่งเทียบเท่าประมาณระดับ “พระยา” ของไทย

ย่อยให้ **อ่านง่าย** ทำได้จริง

มีหนังสือชุดนี้ เหมือนมี **หมอประจำบ้าน**

ซีรีส์สนุกจนตาสว่าง ภาพเข้าใจง่าย

จดหมายเหตุสามก๊ก

眠れなくなるほど面白い
図解 三国志

วาดานาเบะ โยชิอิโระ เรียบเรียง

ชิมิตะ มุกุ เขียน

อิตเรค ทงบัสโนว์ แปล

NEMURENAKUNARU HODO OMOSHIROI

ZUKAI SANGOKUSHI

© 2019 Muku Sumita

All rights reserved.

Thai translation rights arranged with NIHONBUNGEISHA Co., Ltd.

through Japan UNI Agency, Inc., Tokyo and Kana Japanrights Agency, Bangkok

พิมพ์ครั้งที่ 1 ตุลาคม 2568 จัดพิมพ์โดย สำนักพิมพ์สุขภาพใจ ในเครือบริษัท บুক ไทม์ จำกัด

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ

วาดานาเบะ, โยชิอิโระ.

ซีรีส์สนุกจนตาสว่าง ภาพเข้าใจง่าย จดหมายเหตุสามก๊ก.- กรุงเทพฯ : บุก ไทม์, 2568.

128 หน้า.

1. นวนิยายจีน. I. อิตเรค ทงบัสโนว์, ผู้แปล. II. ชื่อเรื่อง.

895.13

ISBN 978-616-14-0707-0

คณะที่ปรึกษา : คณิต นนทเปารยะ สงวนศรี ตริเทพประติมา บรรณาธิการบริหาร : วุฒม์ ทองเชื้อ บรรณาธิการ : นิธิพันธ์ วิประวิทย์
บรรณาธิการเล่ม : สรินรัตน์ ภูจรัส พิสูจน์อักษร : บุษรา เรืองไทย ผู้ช่วยบรรณาธิการ : รัตนพร บุญสุวรรณ ออกแบบปก/เนื้อหา : สุกสี ช่างกลึงกุล
ฝ่ายการตลาด : อัครณัฐ ชูมนูม ฝ่ายขาย : มนต์ชยา ศิริวงษ์ ฝ่ายบริหารงานพิมพ์ : สุรินทร์ บุระณา จัดจำหน่ายโดย : บริษัท บุก ไทม์ จำกัด
214 ซอยพระรามที่ 2 ซอย 38 แขวงบางมด เขตจอมทอง กรุงเทพฯ 10150 โทรศัพท์ : 0 2415 2621 0 2415 6507 www.booktime.co.th

คลิกสั่งซื้อได้ที่

@booktime

